

Un únic Ramadà per a moltes tendències de l'Islam

Dg, 29/06/2014 per Catalunya Religió

(David Casals - CR) Aquest dissabte al vespre es va iniciar el Ramadà, i diumenge ha estat el primer dia de dejuni pels musulmans. Comença així el període de l'any més sagrat per als aproximadament 300.000 musulmans catalans. Segons explica en declaracions a CatalunyaReligió l'imam barceloní **Hamza Sani**, aquest mes va més enllà que limitar-se a no menjar i no beure entre la sortida (El Fajr) i la posta de sol (El Maghrib).

El Ramadà s'ha de fer "amb intenció", exposa Sani, que recalca que aquest és el missatge que ell s'esforça en donar a conèixer en les seves predicacions a l'oratori on treballa, situat al districte de Sant Andreu de Barcelona, al barri de la Trinitat Vella.

La seva comunitat agrupa majoritàriament a immigrants procedents de l'Àfrica Subsahariana: Nigèria, Níger, Togo i Ghana, entre altres països.

L'Islam a Catalunya és divers, i l'origen geogràfic no és l'únic tret diferencial entre les més de 200 comunitats que estan implantades al territori, segons les [últimes dades](#) de la direcció general d'Afers Religiosos de la Generalitat.

Així, a més de la procedència (on hi hauria tres grans blocs: nord d'Àfrica, Pakistan i l'Àfrica subsahariana) hi ha altres factors a tenir en compte, com la seva doctrina o escola que segueixen, o la federació a la que estan adscrites les comunitats.

Malgrat les diferències entre comunitats, la pràctica del Ramadà és compartit per totes les comunitats musulmanes. De fet, el seu compliment és tan essencial per aquesta tradició que és un dels seus cinc pilars.

Sani recorda que no tothom ha de seguir el Ramadà. Hi ha persones que per les seves condicions físiques i personals estan exemptes de seguir el dejuni d'aigua, com els que viatgen i els que fan una feina física molt dura poden celebrar-lo en un altre període de l'any. I no l'han de fer els menors de 14 anys, malalts, persones grans i dones embarassades, que estan alletant o que tenen la menstruació.

Precisament, donar a conèixer aquestes excepcions és una de les feines que té Sani aquests dies.

D'altra banda, Sani explica que el creient no s'ha de focalitzar només en el ritual, sinó que el Ramadà ha d'anar acompanyada d'una reflexió profunda. "S'ha de fer després de fer el primer àpat, a l'alba, i abans que es pongui el sol", i aquest moment íntim ha d'acompanyar el creient musulmà al llarg d'aquests dies.

Un dels costums estesos entre les comunitats és trencar el dejuni de forma col·lectiva al vespre, just quan el sol es pon. Com diu Sani, hi ha més concurrència al cap de setmana que en els dies feiners, perquè els fidels tenen una major disponibilitat horària. Es tracta d'un moment que té molt 'color' i que és especialment viscut pels creients.

Qüestió de calendaris

Un altre factor a tenir en compte és que el calendari musulmà és lunar, i no solar, com el que està estès a Occident. Entre els dos calendaris hi ha uns dies de decalatge, i per això, el Ramadà mai cau en la mateixa data, i és com si cada any avancés uns 13 dies.

El que marca l'inici del mes musulmà és la lluna: un mes comença en la primera observació de la lluna en quart creixent després de la lluna nova, i la visió de la lluna des de la Terra està condicionada per la latitud. Per això, el Ramadà no necessàriament ha de començar en un mateix dia en els diferents punts del planeta. I precisament, aquest fet és una mostra més que ens pot ajudar a entendre la diversitat de l'Islam tan en els països on és la tradició majoritària com a indrets com Catalunya, on és una minoria religiosa.